

மலேசிய நன்னாறிக் கல்வி போதனையில் வால்மீகி இராமாயணம்

The Ramayana in the teaching of moral education in Malaysia

¹பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

Professor Dr. M. Rajantheran

²ஆறுமுகம் சின்னசாமி

Arumugam Chinasamy

Abstract

Moral education can create a good ethical society. Globally; people are of the same opinion that moral education in academic curriculum can inculcate good citizens of respective Nations. Malaysian Government, taking this in mind has introduced a special moral education framework in the syllabus as compulsory to the students. This syllabus proposes seven moral education aspects. But teachers are given freedom to execute and impart moral education to the students based on this structure. Literature has its own role in hinting at morality to its readers. This Paper studies how the Epic Ramayana imparts morality to the society and also the worship of nature. Valmiki Ramayana has been chosen for this purpose. Also the Paper suggests how to carry out this moral education curriculum in teaching the students.

Key Words: Malaysian moral education, Valmiki Ramayana, Love for Nature, Forests, Water Resources.

முன்னுரை

“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவ ராடவர்
அவ்வழி நல்லல வாழிய நிலனே. (புறம்: 187)
என்பது பழந்தமிழரின் அரிய கருத்தாக
உள்ளது. இதன் வழி நாடு, நகரம், ஊர்,

வசிப்பிடம் போன்றவை இயற்கையில்
எத்தகையை நில அமைப்பைக்
கொண்டிருந்தாலும் அந்திலத்தின் இகழ்,
புகழ்ச்சிக்கு அவ்விடம் வாழும் மக்களே
பொறுப்பாளிகள் ஆவர் எனும் செய்தி
முன்வைக்கப்படுகின்றது. அவ்வகையில்
நல்ல மனிதர்கள் வாழுமிடம் சிறப்புறும்
என்பதாகவும், மாறாக இருப்பின் அது

¹ Dr. M. Rajantheran is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
rajantheran@gmail.com

² Arumugam Chinasamy is a Ph.D research scholar at The Department of Indian Studies, University of Malaya.
Aru3236@yahoo.com

தாழ்வுறும் என்பதுவும் பெறப்படும். எனவே நாட்டுக்கு எது இருக்கிறதோ இல்லையோ, நல்ல பண்புடைய மக்கள் இருக்க வேண்டும். இது இருந்தால் பிறவற்றை எவ்வகையிலும் சீர் செய்து கொள்ளலாம் என்பதுவே பழந்தமிழரின் உயர்தனிச் சிந்தனையாக விளங்குகிறது.

இந்த உயர்தனிச் சிந்தனையானது உலக நாடுகளால் பெருவாரியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுவிட்ட ஒரு நியதியாகவே உள்ளது. நல்ல மனிதர்களை உருவாக்கும் பணியானது பள்ளிப்பருவம் தொட்டே தொடங்கப்படுவது சாலச் சிறந்ததாகும். மலேசிய நாட்டைப் பொருத்த வரையில் அதன் தேசியப் பாடத்திட்ட வரைவு என்பது இந்த உயரிய நோக்கத்தை அடையும் வகையிலேயே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இது ‘நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் பேணுதல்’ எனும் மலேசிய நாட்டின் ஐந்தாவது தேசியக் கோட்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையிலேயே செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு.

ஆய்வுச் சிக்கல்

மலேசியப் பாடத்திட்டத்தின் நன்நெறிக் கலைத்திட்டமானது ஏழு முதன்மை நன்நெறிக் கூறுகளின் அடைப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த நன்னெறிப் பண்புகளைக் கற்றல் கற்பித்தலில் எந்த அடிப்படையில் எவ்வகைத் தரவுகளைக் கொண்டு விளக்கப்படுத்துவது எனும் குறிப்புகள் வழங்கப்படவில்லை. இதுவே இவ்வாய்வுக்கான அடிப்படைச் சிக்கலாக அமைகின்றது.

அடுத்த நிலையில் இந்நன்நெறிப் பண்புகளுக்கான கருத்துருவாக்கமும் கூடப் பாடத்திட்டத்தில் வழங்கப்படவில்லை. இது பிரிதொரு சிக்கலாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே இந்தப் பாடத்தைப் போதிக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு அடிப்படையில் கருத்துருவாக்கம் செய்வதுவும் தொடர்ந்து

அக்கருத்துருவாக்கத்திற்குப் பொருத்தமான உதாரணங்களைக் கொண்டு நன்நெறிப் பண்புகளை மாணவர்களிடம் போதிப்பதிலும் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. இச்சிக்கல்கள் இவ்வாய்வின் சிக்கல்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

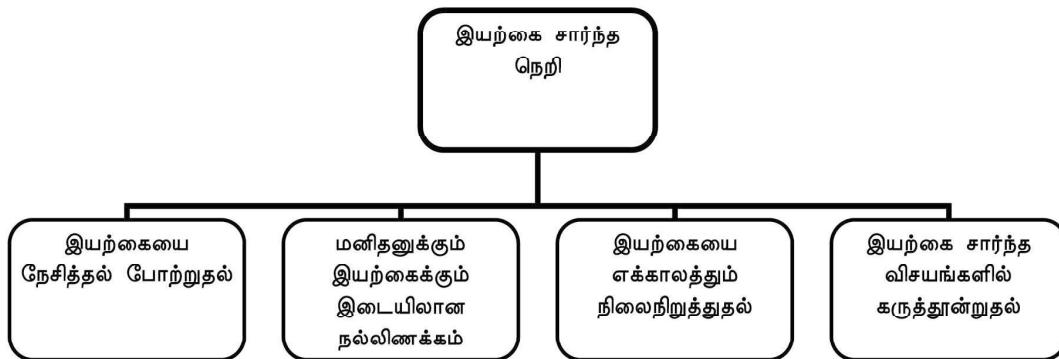
ஆய்வு வரையறை

மலேசிய நன்நெறிக் கலைத்திட்டத்தில் மனித மேம்பாடு சார்ந்த பண்பு, குடும்பவியல் சார்ந்த பண்பு, இயற்கை சார்ந்த பண்பு, நாட்டுப்பற்றி சார்ந்த பண்பு, மனித உரிமை சார்ந்த பண்பு, மக்களாட்சி சார்ந்த பண்பு, அமைதிசீபீட்சம் சார்ந்த பண்பு என ஏழு பண்புகள் முதன்மை நன்நெறிக் கூறுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன (Sukatan Pelajaran Pendidikan Moral-Semakan, PPK, 2000, p.2). தற்போதைய ஆய்வு, இதில் மூன்றாவதாக விளங்கும் இயற்கை சார்ந்த பண்பை மட்டுமே ஆய்வு செய்வதாக உள்ளது. இப்பண்பானது, மேலும் நான்கு உபபண்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது (Sukatan Pelajaran Pendidikan Moral-Semakan, PPK, 2000: p.6 & 7).

விளக்க வரைவுப்படம் 1: இயற்கை சார்ந்த நெறியும் அதன் உபபண்புகளும்

இந்நான்கு உபபண்புகளும் பல்வேறு நிலைகளில் இயற்கையைப் பாதுகாத்து நேசிக்கும் பண்பினை மாணவர்களிடம் மேலோங்கச் செய்யும் வண்ணம் பாடத்திட்டமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இந்த உபபண்புகள் ஒவ்வொன்றும் பரந்து விரிந்த ஆழ்நிலை ஆய்வுக்குரியனவாகும்.

எனவே சுருக்கம் கருதியும், ஆழ்நிலை ஆய்வு நிலையை முன்னிருத்தியும் இதன் முதல் உபபண்பாகிய இயற்கையை நேசித்தலும் போற்றுதலும் எனும் பண்பை மட்டுமே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அதிலும் காடுகளைப் பாதுகாத்தல், இயற்கையைப் பாதுகாத்தல் எனும் இரண்டு கூறுகளின் அடிப்படையிலேயே இக்கட்டுரை வரையப்படுகின்றது.

ஆய்வு வழவழைப்பு

இந்த ஆய்வு வடிவமைப்பானது முதலில் இயற்கை என்பதற்கும் இயற்கையை நேசித்துப் போற்றுதல் எனும் உப நன்நேறிப் பண்பிற்கும் கருத்துருவாக்கம் வழங்குகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து இந்த ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான தரவுகள் வால்மீகி இராமாயணத்தில் இருந்து அடையாளம் காணப்பட்டு முன்வைக்கப்படுகின்றன. அடுத்த நிலையில் இத்தரவுகள் யாவும் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் நிறைவாகக் கட்டுரையின் ஒட்டுமொத்தக் கண்டுபிடிப்பானது முடிவுரையில் தொகுக்கப்படுகின்றது.

யெற்கை

இயற்கை என்பது மனிதனால் படைக்கப்படாத அனைத்தையும் ஒருங்கக்குறிப்பதாகும் (Collin, 1998, p.62). இதில் உயிருள்ள (biotic), உயிரற்ற (abiotic) ஆகிய அனைத்தும் அடங்கும் (Allaby, 1979, p.183). மனிதனும் இயற்கையில் ஓர் அங்கம்தான். விண்வெளி மண்டலம், காற்றுவெளி மண்டலம், என இப்பிரபஞ்சம் முழுமையும் இயற்கையில் உள்ளடக்கம்தான் (Satpathy, 2005, p.115).

இயற்கையில் நிறைந்துள்ள நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் (பஞ்சபூதங்கள்), விலங்கினங்கள், பறவைகள், தாவரவர்க்கங்கள், காடு, மலை, கடல், ஏரி, குளம், நதி போன்ற நீர்நிலைகள் ஆகியன

யாவும் மனித வாழ்வின் ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன (Withgott & Brennan, 2008, p.3). உயிர்களின் வளர் சிதைவு மாற்றங்களுக்கும், அவற்றின் வாழ்க்கைச் சங்கிலித் தொடர் பூமியில் நிலைபெறுவதற்கும் கூட இயற்கையே அடிப்படையாகின்றது (Anil Kumar De & Arnab Kumar De, 2004, p.4).

எனவே, இயற்கை என்பது, மனிதனால் படைக்கப்படாத, மனிதன் உட்பட அனைத்தையும் உட்படுத்தியதாகப் பொருள் கொள்ளலாம் (Saylan & Blumstein, 2011, p.2). இயற்கையில் உள்ள அனைத்துமே ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு கொண்டும், ஒன்றினை ஒன்று சார்ந்தும் இயங்குகின்றன (Barboza, 2010:p.134) என்பதும் பெறப்படும்.

யெற்கையை நேசித்துப் போற்றுதல்

இயற்கையை நேசித்துப் போற்றுதலாகிய பண்பானது இயற்கையைப் பாதுகாப்பதற்கு உரிய மனப்பண்பை மனிதர்களிடையே விதைக்கின்றது (Okorondou, 2008, p.138). ஒருவருக்கு ஒன்றன் மீது நேசம் தோன்றும் போது அதன் மீது அதீத கவனமும் அதனால் அதனைப் பாதுகாக்கும் உத்வேகமும் தோன்றும் (Souljah, 2011, p.412). இவ்வாறு பிறர் நலன் காக்கும் உயரிய பண்பானது இரக்க குணத்தைத் தோற்றுவித்து அனைத்து உயிர்களும் இனப்பற்று வாழ வகை செய்யும் (Oord, 2010, p.15).

போற்றுதல் என்பது ஒன்றதன் தன்மையை இன்னதென்று அறிந்து

அதனால் விளையும் நன்மைகளை உணர்வதால் வெளிப்படும் பண்பாகும். போற்றுதல் எனும் பண்பின் மூலம் ஒன்றின் சிறப்பினை அறிதல், மதித்தல், அதற்கு அங்கீகாரம் அளித்தல், அதன் மூலம் சுபீட்சமான வாழ்விற்கு வழிவகுத்தல் போன்றவற்றிற்கு வழிவகை செய்யும் (Peterson & Seligman, 2004, p.537). ஒன்றானைப் போற்ற வேண்டும் எனும் எண்ணம் தோன்ற வேண்டுமாயின் முதலில் போற்றப்பட வேண்டியவற்றைப் பற்றிய அறிவுப் பூர்வமான, உணர்வுப்பூர்வமான தெளிந்த புரிதல் வேண்டும் (Cossart & Fish, 2013, p.242).

இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற பெரிய இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கங்களுள் இது போன்ற அரிய பண்புகளை நிலைநிறுத்துவதும் ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இயற்கையை நேசித்துப் போற்றுதல் எனும் பண்பை ஒட்டி வால்மீகி இராமாயணம் முன்வைக்கும் செய்திகள் சிலவற்றைத் தொடர்ந்து காண்போம்.

வால்மீகி ரோமாயணம் காட்டும் இயற்கையை நேசித்துப் போற்றுதல் பண்பு

இராம காதையின் பெரும்பகுதியானது காட்டில் காட்டப்பட்டுள்ளதால் (வனவாசம்) காட்டு வளங்கள் எவ்வாறெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றோடு நுதிகள் உள்ளிட்ட நீர்நிலைகள், மலைகள் போன்ற இயற்கை வளங்கள் எவ்வாறெல்லாம் இராமாயண காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களால் நேசித்துப் போற்றப்பட்டுள்ளன என்பதற்கான தூமல்கள் நிறைவாகவே வால்மீகி இராமாயணத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

காடுகளை நேசித்துப் போற்றுதல் (தரவு)

வால்மீகி இராமாயணத்தில் காடுகளை மக்கள் போற்றிப் பாதுகாத்துள்ளனர். மேலும், அவர்களின் வாழ்க்கையானது இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையாக

இருந்துள்ளமை அறியப்படுகின்றது. காடு பொதுவில் ஆபத்தான இடமாக இக்கால மக்களால் பார்க்கப்படுகின்ற நிலையில் இராமாயண காலத்தில் காடு என்பது புனிதம் மிக்கதாகவும் தவ வாழ்வுக்கு உகந்ததாகவும் மன ஒருமைக்கு வழி வகுப்பதாகவும் அமைதியின் இருப்பிடமாகவும் காட்டப் பட்டுள்ளது.

இராமன் வனவாசம் மேற்கொண்ட காலத்தில் அவ்விடத்தில் அகத்தியர் (RV-HPS, Vol.II ,p.31), மதங்க முனிவர் (RV-HPS, Vol.II, Pp.192-193), வசிஷ்டர் (RV-HPS, Vol.I ,p.102), விசவாமித்திரர் (RV-HPS, Vol.I ,p.73), போன்ற மகரிஷிகளும் முனிவர்களும் காட்டையே தங்களின் வாழ்விடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த துழ்நிலைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவர்கள் இயற்கை வளங்கள் சிறிதும் பாதுகாதவாறு அதனோடு இயைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதுவும் வால்மீகி இராமாயணத்தின் வழி அறியப்படுகின்ற செய்தியாகும்.

அக்காலத்து மக்கள் மரங்கள் மனித வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக விளங்குவதை உணர்ந்திருந்த காரணத்தால் அவற்றைப் பாதுகாக்க தலைப்பட்டனர். தவிர்க்கவே இயலாத துழல்களில் கூட குறைந்தபட்ச பாதிப்பு மட்டுமே இயற்கைக்கு இருக்கின்ற வகையில்தான் செயல்பட்டிருக்கின்றனர். மகரிஷி வசிஷ்டர் வாழ்ந்த குடியிருப்பில் மர நடவு செய்திருக்கிறார் (RV-HPS, Vol.I, p.102). இவரைப் போலவே மதங்கமுனிவர் தமது குடியிருப்பில் மர நடவு செய்திருக்கின்றார். (RV-HPS, Vol.II ,p.192-193). ஏதாவது ஒரு தூமலில் (நாட்டை உருவாக்குதல், சாலைகளை ஏற்படுத்துதல், குடியிருப்புப் பகுதிகளை அமைத்தல்) மரங்களை அழிக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும் கூட அவர்கள் அதற்கு ஈடாக மீண்டும் மர நடவுகளைச் செய்திருக்கின்றனர். பரதன் வனவாசம் சென்ற தன் தமையன் இராமனைத் தேடித் தனது பரிவாரங்களுடன் கானகம் சென்ற போது தாம் செல்லும்

வழிகளில் பாதை அமைக்கும் பொருட்டு மரங்களை வெட்டிய போதும் அதற்கு ஈடாக மற்ற இடங்களில் மரங்களை நட்டுச் சென்றிருக்கின்றான் என்ற செய்தி இராமாயணத்தின் மூலம் அறியப்படுகின்றது (RV-HPS, Vol.I, p.333).

இதன் மூலம் இராமாயண காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் காட்டு வளங்களையும் மரங்களையும் பாதுகாப்பதில் முனைப்புக் கொண்டிருந்தனர் என்பது அறியப்படுகின்றது. இது அவர்களின் சுபீட்சமான வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகவும் இருந்தனர்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் காட்டு வளங்கள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுகின்றன என்பதையும், காட்டு வளங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் எனும் உணர்வும் மக்களிடம் குறைந்தனர்கள் என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை.

பிற நாடுகளைப் போலவே மலேசியாவும் மேம்பாட்டு அவசியம் கருதி காடுகளின் ஒரு பகுதியை அழிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. தொடக்கத்தில் மலேசியாவில் 208,900 கிலோ மீட்டர் பரப்பளவிலான காடுகள் இருந்திருக்கின்றன (Fitzgerald, 2011, p.44). ஆனால் மலேசிய இயற்கை வளம், தண்ணீர் பயனீட்டுக் கழகத்தினர் (WECAM) தற்போது மலேசியாவின் காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுவதாகத் தங்களின் இதழில் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Generasi Pengguna, செப்டம்பர் 2015, p.10).

இந்த இயக்கத்தினரின் கருத்தும் தகவலும் உண்மையே ஆகும். மலேசிய காட்டுவளத் துறை வெளியிட்டுள்ள 2015 ஆண்டிற்கான காட்டு நிலப்பரப்பு அளவையும் இதனையே உறுதி செய்கின்றது.

அட்டவணை 1: மலேசியக் காடுகளின் நிலப்பரப்பு அளவு (2011-2014).

இது மிக மோசமான நிலை என்றால் அது மிகையில்லை. மேலும், மலேசியாவில் காடுகள் விவசாயம், மேம்பாடு போன்றவற்றிற்காக அழிக்கப்படும் போது அதற்கு ஈடாக மற்ற இடங்களில் புதிய காடுகள் உருவாக்கப்பட்டதற்கான தகவல்கள் ஏது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு காடுகள் அழிக்கப்படுவதானது மக்களுக்கும் நாட்டிற்கும் பல்வேறு பாதிப்புகளைக் கொண்டு வரும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை (Spradley & McCurdy, 2012, p.106).

மேலும், காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுவதனால் மலேசிய நாட்டில் பல்வேறு இயற்கைச் சீற்றங்களும் அதிகரித்துள்ளதையும் இவ்விடம் சுட்டிக்காட்டுதல் அவசியமாகின்றது. காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுவது நாட்டில் வெள்ளைப் பிரச்சனை ஏற்படுவதற்கு வழிகோலியுள்ளது. கடந்த 2014, 2015 ஆகிய ஆண்டுகளில் மலேசியாவில் பல மாநிலங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஜோகூர்,

ஆண்டு	காடுகளின் நிலப்பரப்பு அளவு (ஹெக்டர் சதுரப்பரப்பளவு)	நிலப்பரப்பில் அழிக்கப்பட்ட காடுகளின் நில அளவு (ஹெக்டர் சதுரப்பரப்பளவு)
2011	4390000	-
2012	4350000	-40000
2013	4260000	-90000
2014	4180000	-80000

மூலம்: <http://www.forestry.gov.my/jpsm/index.php/my>

மாநிலம்	விகிதாச்சார் அடிப்படையில் காடுகள் அழிக்கப்பட்ட புள்ளி விபரம்
கிளந்தான்	-15%
பகாங்	-16%
பேராக்	-12%
திரங்கானு	-12%
ஜோகூர்	> -10%*

மூலம்: Global Forest Watch/Matt Hansen 2013.

பகாங், பேராக், திரங்கானு ஆகிய மாநிலங்கள் மிகுந்த வெள்ளப் பாதிப்பைச் சந்தித்தன. மேற்கொண்ட பல்கலைக் கழகத்தைச் (University of Maryland's) சேர்ந்த ஆய்வாளர் மட்டும் ஹன்சென் (Matt Hansen) என்பார் மேற்கொண்ட ஆய்வின் வழி மலேசியாவில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இந்த நான்கு மாநிலங்களிலும் கடந்த 2001 ஆம் ஆண்டு முதல் 2013 ஆம் ஆண்டு வரை பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் 10% வரையில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அவையே இந்த வெள்ளப் பிரச்சனைக்கு மூல காரணம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Generasi Pengguna, செப்டம்பர் 2015, p.9 & 10).

அட்டவணை 2: மலேசியாவில் காடுகள் அழிக்கப்பட்ட விகிதாச்சாரம்

மூலம்: Global Forest Watch/Matt Hansen 2013.

இம்மாநிலங்களில் காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டதனால் போதுமான நீர்த்தடங்கள் குறைந்து அதுவே பின்னர் வெள்ளப் பேரிடர் நிகழ்வதற்குக் காரணமாகவும் அமைந்ததாக ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன (Generasi Pengguna, செப்டம்பர் 2015, p.10). இத்தகைய நிலைப்பாடானது மக்களிடையே காடுகளைப் பாதுகாத்தல் குறித்த விழிப்புணர்வு இல்லாமையால் தோன்றியதுவே ஆகும்.

காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுவதனால் ஏற்படும் எதிர்கால எதிர்மறை விளைவுகளைச் சற்றும் என்னிப் பாராமல் மேம்பாட்டை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு மனிதன் சுயநலமாக நடந்து

கொண்டதனால் விளைந்த விளைவுதான் இவ்வெள்ளப் பேரிடர்கள். மேலும் மேம்பாட்டை முன்னிருத்திக் காடுகளை அழிக்கும் போது அதனை மிகக் குறைந்த அளவில் செயல்படுத்துதல் அல்லது மீண்டும் மர நடவு செய்தல் போன்ற உபாயங்களைக் கையாண்டிருந்தாலும் இத்தகைய விளைவுகளைத் தடுத்திருக்கலாம்.

இராமாயணத்தில் மரங்கள் தவிர்க்க இயலாத நிலையில் வெட்டப்பட்ட போதும் அதற்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் பரதன் புதிய மரங்களை நட்டான் என்பதை முன்னமே கண்டோம் (RV-HPS, Vol.I ,p.333). இவ்விடம், பரதன் அயோத்தியின் ஆட்சியாளன் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அவன் மீண்டும் மரங்களை நடாவிட்டாலும் அவனை எதிர்த்துக் கேட்க அதிகாரம் உடையவர் யாரும் இல்லை. ஆயினும் கூட இயற்கையை நேசித்துப் போற்றும் பண்பு பரதனிடத்தில் இயற்கையாகவே இருந்ததனால்தான் அவன் மீண்டும் மரங்களை நடவு செய்திருக்கின்றான். மேலும் இயற்கையோடு எதிர்மறையான செயல்களைப் புரிவதுவும் பாதகமான விளைவை உண்டாக்கும் என்பதனையும் அது போன்ற பாதகங்களை மனிதர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்பதையும் உணர்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. பரதனின் இப்பண்பையே இப்போதைய மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் கடைபிடித்தல் வேண்டும். இயற்கையை எவ்வாறு நேசிக்க வேண்டும் எனும் பாடத்தைத் தற்கால மக்கள்

இராமாயணத்தில் இருந்து கற்றுக் கொண்டால் இத்தகைய பேரிடர்களுக்கு நாமே வழிவகுக்காமல் இருக்கலாம் என்பதை மாணவர்களின் மனதில் ஆழப் பதியச் செய்யலாம்.

காடுகள் அழிக்கப்படுவதனால் வெள்ளப் பெருக்கு போன்ற பேரிடர்கள் ஏற்படுவது மட்டுமன்றி ஆரோக்கியமான தூய காற்று கூடக் குறைந்து போகும். குடி நீரையே தற்காலத்தில் பணம் கொடுத்து வாங்கும் அவல நிலையைப் போல எதிர்காலத்தில் பிராணவாயுவைக் கூட அன்றாடத் தேவைக்கு ஏற்பாடு பணம் கொடுத்து வாங்கக் கூடிய நிலையும் உருவாகக் கூடும். மரங்களும் தாவரங்களுமே பிராணவாயு உற்பத்திக்கு மூலமாக விளங்குகின்றன. உயிர்கள் வாழ்வதற்குப் பிராணவாயுவே அடிப்படை. ஆகவே தூய பிராணவாயு கிடைப்பதற்காகக் காடுகளை பாதுகாத்தல் வேண்டும் எனும் விழிப்புணர்வு மக்களிடம் தோன்ற வேண்டும் (Sequin, M, 2012, p.20). அடிப்படையில் காடுகள் அழிக்கப் படுவதனால் (Fitzgerald, 2011: p.38-39):-

- i. அரிதான தாவரவகைகளும் (மூலிகைகள் உட்பட) விலங்கினங்களும் அழிவுறுதல்
- ii. இயற்கை மூலங்களும் உணவு உற்பத்தியும் சிதைவுறுதல்
- iii. உலகம் வெப்பமயமாதல்

போன்ற மூன்று மிகப்பெரிய பிரச்சனைகள் உருவாகின்றன. இத்தகைய பிரச்சனைகள் யாவுமே உலக அழிவிற்கும் மனித சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதை மனித சமுதாயம் உள்வாங்க வேண்டும்.

அழிய காடுகள் அமைதியின் பிறப்பிடம் எனும் செய்தியையும் வால்மீகி இராமாயணம் முன்வைக்கிறது. வால்மீகி இராமாயணத்தில் கங்கை நதிக் கரை (RV-HPS, Vol.I, p.73), சித்திரக் கூடம் (RV-HPS, Vol.I, p.284) போன்ற இடங்களில்

காணப்பெற்ற வளமான அடர்ந்த காடுகளைப் பற்றியும், அயோத்தி (RV-HPS, Vol.I ,p.173), இலங்கை (RV-HPS, Vol.II ,p.372) போன்ற நகர்களில் அமையப்பெற்றிருந்த அழிய தோட்டங்களைப் பற்றியும் சிறப்பான வர்ணனைகள் காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் அக்கால மக்கள் எவ்வாறு இயற்கையை நேசித்துப் போற்றினர் என்பதற்குத் தகுந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன. மேலும் இராமாயணத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு காட்சியில் இராமன் சித்திரக்கூடக் காடுகளின் அழிகானது தம்மை அயோத்தியை மறக்கச் செய்ததாகக் குறிப்பு வருகின்றது (RV-HPS, Vol.I ,p.359). இராமனை அயோத்தியை மறக்கச் செய்கிறது எனும் கூற்றில் அவன் மனதில் அவனது தூய், தந்தை, உற்றம், சுற்றம், நன்பர், மக்கள், அரன்மனை அளிக்கும் சகபோக வாழ்க்கை அனைத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து வந்த மனக் காயத்தைக் காடுகள் மறக்கச் செய்துள்ளதாகப் பொருள் கொள்ள இடமுண்டு. இப்பார்வையானது காடுகள் மனிதனுக்கு எத்தகைய பெருங்கொடை என்பதை உணர வைக்கின்றது. இந்த உண்மையை மாணவர்கள் மனதில் இராமாயணக் கதையின் துணையுடன் விளைபயன் மிகக் முறையில் போதித்தால், காடுகளின் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள தவறான கருத்துகள் நீக்கப்பட்டு, காடுகளின் பயன் உணர்ந்து அது மனித குலத்திற்குப் பெரும் சொத்து எனும் எண்ணத்தை அவர்களிடையே மேலோங்கச் செய்து எதிர்காலத்தில் அவற்றைக் காக்க வேண்டிய நடைமுறைப் பணிகளில் அவர்களை முழுமனதோடு ஈடுபடச் செய்ய முடியும்.

நீர்ந்தை போன்ற யைற்கை வளத்தை நேசித்துப் போற்றுதல்

காடுகளைப் போலவே நீர்நிலைகளும் மனித வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகவே விளங்குகின்றன. வள்ளுவர் “நீரின் ரூ அமையாது உலகு” (குறள்: 20) எனப் பாடியிருப்பது இவ்விடம் நீரின்

நிலை	1995		1999	
	எண்ணிக்கை (நதி)	விகிதாச்சரம் (%)	எண்ணிக்கை (நதி)	விகிதாச்சாரம் (%)
அதிகத் தூய்மைக்கேடு	14	12.2	13	10.8
சிறிய அளவிலான தூய்மைக்கேடு	53	46.1	75	62.5
தூய்மை	48	41.7	32	26.7
ஆய்வுக்குடபடுத்தப்பட்ட மொத்த நதிகள்	115	100	120	100

முக்கியத் துவத்தைக் குறிப்பதாகவே அமைகின்றது. இத்தகைய தண்ணீருக்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்ற ஆறு, நதி, குளம், ஏரி, அருவி, கடல் போன்ற நீர்நிலைகளையும் பாதுகாக்க மனிதன் கடமைப்பட்டவனாகின்றான். ஆனால் நாகரிகம், தொழில்நுட்பம், அறிவியல், நவீனத்துவம் போன்றவற்றிற்கு அளிக்கும் முக்கியத் துவத்தைத் தற்கால மனிதன் இந்தகைய நீர்நிலைகளைப் பாதுகாபாப்பதற்குப் போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுவே வருத்தத்திற்குரிய செய்தியாக இருக்கிறது.

வால்மீகி இராமாயணம் இத்தகைய நீர்நிலைகள் அக்கால மனிதர்களால் எவ்வாறு போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதை மிகத் தெளிவாகவே எடுத்துரைக்கின்றது. வால்மீகி இராமாயணத்தில் கங்கை நதியானது மிகத் தூய்மையாகவும் அழகாகவும் அருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது (RV-HPS, Vol.1, p.9). கங்கை நதியில் அன்னப்பட்சிகள் விளையாடி மகிழ்ந்த காட்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன (RV-HPS, Vol.1, p.73). அது போலவே யழுனை நதியும் அழகின் பிறப்பிடமாக விளங்கியதாகக் காட்டுகின்றது வால்மீகி இராமாயணம் (RV-HPS, Vol.1, p.282). இந்நதிகளின் எழில் கொஞ்சம் அழகை இராமனும் சிதையும் பல இடங்களில் வர்ணிப்பதாக வால்மீகி இராமாயணம் சித்தரிக்கின்றது.

ஆனால் தற்கால வாழ்க்கையிலோ நதிகளின் நிலையானது மிகுந்த தூய்மைக் கேட்டினால் அவலமுற்றிருக்கிறது என்பதாகக் கூறப்படுகின்றது (Dipiazza, 2006, p.17). உலக ரீதியில் காடுகள் அழிக்கப் படுவதனாலும், தொழிற்சாலைகள், சூடியிருப்புகள் போன்றவற்றின் கழிவுப் பொருள்கள் நீர்நிலைகளில் கலக்கப் படுவதனாலும் உலகின் முக்கிய நதிகள் (சீனாவின் மஞ்சள் ஆறு, இந்தியாவின் கங்கை யமனை ஆறுகள், அர்ஜெண்டினாவின் மதன்சா ரியதுலோ ஆறு, வங்காளதேசத்தின் புரிகங்கா ஆறு, பிலிப்பொவின் மரினவோ ஆறு, இத்தாலிய சர்னோ ஆறு, அமெரிக்காவின் மிசிசிப்பி ஆறு, ஐாவாவின் சித்தாரும் ஆறு, பிரேசிலில் டோசேல் ஆறு) (listovative.com/top-15-most-polluted-rivers-in-the-world) பலவும் கடுமையான நீர்த்தூய்மைக் கேட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கது.

மலேசியாவிலும் சூட நீர்த்தூய்மைக் கேடு அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது (Abdul, 2013, p.236). அதன் குறியீட்டினை அட்டவணை 4இல் காணக.

அட்டவணை 4: மலேசியாவில் உள்ள நதிகளின் நீர்த்தூய்மை குறியீடு (1995-1999)

மூலம்: <https://sssums.files.wordpress.com/2007/09/suatu-tinjauan-terhadap-isu-pencemaran-sungai-di-msia.pdf>

மேற்கண்ட அட்டவணையானது மலேசியாவில் நீர்த்தூய்மைக்கேடானாது 10 விகிதாச்சாரத்திற்கும் மேலாகவே உள்ளதைக் காட்டுகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையாகும். இந்நிலை மேலும் மோசமாவதாகவே ஆய்வுகளும் காட்டுகின்றன. இதற்கு ஆதாரமாக மலேசிய உள்நாட்டு நாளிதழ் ஒன்றிற்கு மலேசிய இயற்கைவளம் சுற்றுச் சூழல் அமைச்சர் டத்தோ டாக்டர் வான் ஜானைடி துவான்கு ஜபார் (Datuk Dr. Wan Junaidi Tuanku Jaafar) வழங்கிய செய்தியில் மலேசியாவில் 43 நதிகள் மிக மோசமான தூய்மைக் கேட்டில் இருப்பதாகக் தெரிவித்துள்ளார் (Berita Harian, 9/11/2016).

இராமாயணத்தில் காட்டப்பட்ட கங்கை, யமுனை போன்ற புன்னிய நதிகளும் கூட இன்று இராமாயணத்தில் காட்டப்பட்டது போல இல்லை. அவையும் மனிதனின் அலட்சியப் போக்கினால் தூய்மையற்றுக் கிடக்கின்றன (Salman & Upadhyay, 2002, p.182). இந்தியப் பாரம்பரியமானது நதிகளைத் தாயாகவும், தெய்வங்களாகவுமே போற்றுகின்றது. அதனால்தான் பிரம்மபுத்திரா தவிர்த்த மற்ற புன்னிய நதிகள் யாவும் கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, சரஸ்வதி, சிந்து, நர்மதை, காவேரி எனப் பெண் தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. பாவம் போக்கும் புன்னிய நதிகளாகவும் விளங்குகின்றன (Haberman, 2006, Pp.38-39). ஆனால் அவற்றையே மாசுபடுத்தும் மனிதனின் செயலானது எத்தகைய பாவத்தையும் மனித சமுதாயத்தை அவல நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் என்பதையும் உணரவில்லை.

மனிதன் நீரின்றி வாழ இயலாது. குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்கும் மற்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கும் நீரே பிரதானம். அந்த நீர் தூய்மைக் கேடு அடைந்தால் அது மனித சமூகத்தில் மிகக் கொடுமையான நோய்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்து விடும் (Berthold-bond, 2005, p.201). மக்களின் சுகாதார வாழ்க்கையைச் சீரழித்துவிடும்.

அதுமட்டுமன்றி நீரில் வாழும் மீன்கள் உள்ளிட்ட பல வகையான உயிரினங்களையும் அழித்துவிடும். அதனால் மனிதனின் உணவுப் பண்டங்களில் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் நீர்வாழ் உயிரினங்களும் கிடைப்பது அரிதாகவிடும் (Sell, 1992, p.16). அதோடு மற்ற உயிர் வாழ்வனவாகிய விலங்குகள், பறவைகள் போன்றவற்றின் வாழ்வாதாரத்தையும் சிதைத்து அவற்றினிடையேயும் பேரழிவைத் தோற்றுவித்துவிடும் (Singh, 2008, p.444). இவை அனைத்திற்கும் மூல காரணமாக அமைவது நீர் நிலைகளின் தூய்மையைப் பேணாத மனிதனின் அலட்சிய / சுயநலப் போக்கே ஆகும்.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டு இராமாயணம் காட்டும் வழியில் மனிதன் நீர்நிலைகளை நேசித்துப் போற்றக் கற்றுக் கொண்டால் அது உலக உயிர்கள் அனைத்திற்கும் நன்மை பயப்பதாக அமையும் என்பது உறுதி. இதனைப் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே மாணவர்கள் மனதில் ஆழப் பதியச் செய்வதுதான் விளைபயன் மிகக் செயலாக இருக்க முடியும்.

முடிவுரை

காடுகளை நேசித்துப் போற்றுதல், நீர்நிலைகளை நேசித்துப் போற்றுதல் எனும் இரண்டு நன்நெறிப் பண்புகளை விளக்குவதற்கு வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து பெறப்பட்ட சில செய்திகளைக் கொண்டு மதிப்பீடு செய்யுங்கால், இராமாயண காலத்து மக்களைக் காட்டிலும் தற்கால மக்கள் இயற்கையைப் பாதுகாக்கும் உணர்வு மிகக் குறைந்த நிலையில்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மலேசியாவைப் பொருத்த வரையில் இந்நிலையைச் சீர் செய்வதற்கு மலேசிய அரசாங்கம் வடிவமைத்துள்ள நன்நெறிப்பாடக் கலைத்திட்டத்தில் உள்ள நன்நெறிக் கூறுகளை இராமாயணம் முதலான இந்திய இலக்கிய பாரம்பரியத்தின்

துணை கொண்டு போதிப்பதால் நல்ல விளைபயன் ஏற்படும். இல்லையாகில் மதிப்பெண்கள் பெறுவதற்காக மட்டுமே படித்துப் பின்னர் புறம் தள்ளும் பாடமாக நன்னெறிப் பாடம் ஆகிவிடும். இதனை உணர்ந்து ஆசிரியர்களும், கல்வியாளர்களும் இந்தியப் பாரம்பரிய இலக்கியச்

செல்வங்களை கற்றல் கற்பித்தவில் சாத்தியமான இடங்களில் எல்லாம் பொருத்தமான வகையில் சேர்த்துக் கொள்வார்களேயாயின் எதிர்காலப் பின்னைகள் இயற்கையை நேசித்துப் போற்றும் நன்மக்களாகத் திகழ்வர்.

Bibliography

- Abdul, R. A. (2013). “Environment policy and governance” dalam Public management and governance in Malaysia: Transformations and trends.(ed). Noore, A. S. pp. 235-253. London: Routledge.
- Allaby, M. (1979). Dictionary of Environment. London: Macmillon Press.
- Barboza, J. (2010). The environment, risk and liability in international law. Laiden: Martinus Nijhoff.
- Barraclough,S.L., & Ghimire, K.B. (2013). *Agricultural Expansion and Tropical Deforestation: International Trade, Poverty and Land Use*. London: Earthscan
- Berthhold-Bond, A. (2005). *Home Enlightenment: practical, earth-friendly advice for creating a nutring, healthly and toxin-free home and lifestyle*. Emaus Pa: Rodale.
- Cao, B. (2015). Environment and citizenship. London: Routledge Taylor & Francis Group.
- Collin, P.H. (1988). *Dictionary of Ecology and the Environment*. Middlesex: Peter Collin
- Cossort, L., D., & Fish, D. (2013). *Cultivating a thinking surgeon: New perspectives on clinical teaching, learning and assessment*. Castle Hill Barns, Harley (UK): tfm Publishing Ltd.
- De, A.,K., & De, A.K. (2004). *Environment Education*. New Delhi: New Age International (P) Ltd.
- Di, Piazza, F. (2006). *Malaysia in pictures*. Minneapolis, MN: Twenty-First Century Books.
- Fitzgerald, S. (2011) *Hutan Terpencil*. Kuala Lumpur: Institut Terjemahan Negara Malaysia.
- Fleming, M. (2003). *Thinking about God and morality*. Oxford: Heinemann Educational. *Generasi Pengguna*.
- Haberman, D., L. (2006). *River of love in an age of pollution: The Yamuna River of Northern India*. Berkeley Calif: University of California Press.
- Huraian Sukatan Pendidikan Moral, (2003). Putra Jaya, Malaysia: Pusat Perkembangan Kurikulum, Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Noriah, M., & Darwis, H. (2016). *Mutiara Budi*. Batu Caves: PTS Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- Okorodu, C.,C. (2008). *Discover the secret of true love*. New York: i Universe, Inc.
- Oord, T., J. (2010). *Defining love: A philosophical, scientific, and theological engagement*. Michigan: Brazos Press.
- Peterson, C., & Seligman, M. E. P. (2004). *Character strengths and virtues: A handbook and classification*. New York: Oxford University Press & American Psychological Association.
- Post, S.,G. (2003). *Unlimited love: Altruism, compassion, and service*. Philadelphia: Templeton Foundation Press.
- Raghavan, V. (1975) *The Ramayana in Greater India*. Surat: South Gujarat University.

- Rajantheran Muniandy. (1995). *Hikayat Seri Rama Perbandingan Versi Melayu Sanskrit dan Tamil*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Roberts, M.,B.,V. (1986). *Biology: A Functional Approach*. Cheltenham, UK. Thomas Nelson & Sons Ltd.
- Salman, S.,M,A., & Upadhyay, K. (2002). *Conflict and cooperation on South Asia's international rivers: A legal perspective*. Washington, D.C: World Bank.
- Satpathy,I. (2005). Environment Management. New Delhi: Excel Books.
- Saylan,C., & Blumstein, D.,T. (2011). *The failure of environmental education (and how we can fix it)*. Berkeley: University of California Press.
- Sell,N.,J. (1992). *Industrial Pollution control: Issues and Techniques*. New York: John Wiley & Sons.
- Sequin, M. (2012). *Chemistry of plants*. San Francisco: RSC.
- Shastri, H.P. (1952). *The Ramayana of Valmiki* (translated). Vol. I & II London: Shanti Sadan.
- Singh,A.K (2008). *Science & Technology for UPSC*. New Delhi: Tata McGraw-Hill.
- Souljah,S. (2011). *Midnight and the meaning of love*. New York: Atria books.
- Spradley,J.,P & McCurdy,D.,W. (2012). *Conformity and conflict: Readings in cultural anthropology*. N.J:Pearson.
- Sukatan Pendidikan Moral-Semakan*. (2000). Putra Jaya: Pusat Perkembangan Kurikulum KPM.
- Thiruvalluvar. *Thirukural*.
- Uberoi, N.,K. (2003). *Environmental management*. New Delhi: Excel Books.
- Withgott, J. & Brennan, S. (2008). *Environment: The science behind the stories*. (3rd ed). San Francisco: Pearson Education, Inc.
- <http://www.forestry.gov.my/jpsm/index.php/my>
- <https://sssums.files.wordpress.com/2007/09/suatu-tinjauan-terhadap-isu-pencemaran-sungai-di-msia>